

WYMAGANIA PROJEKTOWE

TYTUŁ:	PRZEBUDOWA I ROZBUDOWA ISTNIEJĄCEGO BUDYNKU MIEJSKIEGO CENTRUM MEDYCZNEGO "POLESIE" W ŁODZI UL. WILEŃSKA 25 W ZAKRESIE WYKONANIA ZEWNĘTRZNEGO DŹWIGU OSOBOWEGO WRAZ Z PRACAMI TOWARZYSZĄCYMI DLA „CENTRUM ZDROWEGO I AKTYWNEGO SENIORA”
ADRES INWESTYCJI:	Miejskie Centrum Medyczne "Polesie" w Łodzi ul. Wileńska 25, 94-259 Łódź OBRĘB P-27 dz. 182/1; 182/2 jednostka 106104_9.0027
INWESTOR:	Miejskie Centrum Medyczne "Polesie" w Łodzi ul. Andrzeja Struga 86, 90-557 Łódź
JEDNOSTKA PROJEKTOWA:	ATELIER ARCHITEKTONICZNE BARTŁOMIEJ STRZELEC 94-122 ŁÓDŹ; UL. ZAPASNICZA 91
DATA:	ŁÓDŹ, czerwiec 2024 r.

ŁÓDZKI STANDARD DOSTĘPNOŚCI

Projektowanie uniwersalne zakłada taki sposób realizacji działań, by z ich efektów mogła korzystać możliwie szeroka grupa odbiorców bez spełniania dodatkowych wymogów (np. samodzielne wjechanie do budynku osoby poruszającej się na wózku bez pomocy osób trzecich).

Brak progów w drzwiach/przejęściach dla pieszych etc. poza obiektywnym ułatwieniem poruszania się osobom z problemami motorycznymi ułatwia też poruszanie się wszystkim pozostałym użytkownikom.

W sytuacji kiedy z przyczyn obiektywnych nie jest możliwe zastosowanie zasad projektowania uniwersalnego w sposób kompleksowy, należy stosować poszczególne wytyczne w sposób racjonalny i dostosowany do danych uwarunkowań.

Standardy dostępności dla osób z niepełnosprawnościami w Łodzi są materiałem pomocniczym dla projektantów, inwestorów i wykonawców.

Standardy odpowiadają wymaganiom określonym w Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych, a także spełniają i doprecyzowują wymagania zawarte w:

- Ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych z późn. zm.;
- Ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane z późn. zm.;
- Ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne z późn. zm.;
- Ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z późn. zm.;
- Rozporządzeniu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie z późn. zm.;
- Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie z późn. zm.;
- pozostałych obowiązujących aktach prawnych i Polskich Normach.

- niemieckiej normie DIN 32984 Bodenindikatoren im öffentlichen Raum;

- brytyjskiej normie BS 8300:2009 Design of buildings and their approaches to meet the needs of disabled people - code of practice.

Standardy dostępności dla osób z niepełnosprawnościami obejmują potrzeby wszystkich mieszkańców ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb:

- osób z różnymi rodzajami ograniczenia mobilności i trudnościami w poruszaniu się – osób poruszających się na wózkach/skuterach, przy pomocy sprzętu rehabilitacyjnego (kule, balkoniki, laski itp.), osób starszych, osób po urazach i chorobach, osób z ciężkim bagażem, wózkiem dziecięcym i innych;
- osób z ograniczeniami w percepcji – osób niewidomych i niedowidzących, osób głuchych i słabosłyszących;
- osób z innymi niepełnosprawnościami.

TGSI – skrót od tactile ground surface indicators – określenie odnoszące się do specjalnych elementów ciągów pieszych wspomagających poruszanie się osób niewidomych i słabowidzących. W niniejszym opracowaniu określenie TGSI odnosi się do wszystkich elementów wspomagających poruszanie się osób niewidomych w tym płytek, krawężników i elementów wykonanych z kostki kamiennej.

Kontrast dotykowy – różnica faktur pomiędzy powierzchniami np. pomiędzy gładką nawierzchnią chodnika a chropowatą nawierzchnią płytki sygnalizacyjnej TGSI.

Użytkownik ekstremalny- to taki użytkownik, który potencjalnie może mieć największe trudności w skorzystaniu z budynku, chodnika, tramwaju czy strony internetowej.

LRV – skrót od light reflectance value – poziom odbicia światła od powierzchni. Zasady pomiaru poziomu odbicia światła zostały opisane w brytyjskiej normie BS8493:2008+A1:2010. Na podstawie wartości wskaźnika LRV można m.in. prawidłowo projektować kolorystykę wnętrza z uwzględnieniem zachowania wystarczających kontrastów pomiędzy powierzchnią podłóg, ścian, sufitów i wyposażenia. Wartości wskaźnika LRV są podawane przez wielu producentów materiałów wykończeniowych. Można je również znaleźć w brytyjskiej normie BS 8300:2009.

Kolor czarny ma wartość 0 (w teorii nie odbija światła), a biały 100 (w teorii odbija całe światło).

Należy pamiętać, że oprócz koloru na faktyczną wartość wskaźnika LRV wpływ ma również materiał, z którego dana powierzchnia/element jest wykonany. Polerowana podłoga z czarnego marmuru będzie odbijać światło i może przez to powodować olśnienia.

Według normy brytyjskiej BS 8300:2009 wymóg odpowiedniego kontrastu barwnego pomiędzy powierzchniami jest spełniony, gdy różnica wartości wskaźnika LRV pomiędzy nimi wynosi minimum 30 punktów.

Polski Związek Niewidomych rekomenduje stosowanie wzoru ze standardu amerykańskiego pozwalającego obliczyć procentową różnicę pomiędzy wartościami wskaźnika LRV dla dwóch różnych powierzchni/kolorów

Kontrast barwny

W przypadku ciągów pieszych, przejść przez jezdnię, przystanków komunikacji miejskiej i innych miejsc poruszania się pieszych należy stosować elementy o podwyższonym kontraście w celu ułatwienia identyfikacji miejsc wymagających zwiększonej uwagi.

Poziom kontrastu barwnego pomiędzy elementami powinien wynosić minimum 30 punktów (wartości wskaźników LRV) lub 70% (wzór w ramce poniżej). Należy stosować materiały zapewniające utrzymanie wysokiego poziomu kontrastu przez cały okres ich użytkowania.

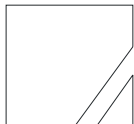
ZGODNIE Z ZALECENIAMI POLSKIEGO ZWIĄZKU NIEWIDOMYCH KONTRAST BARWNY OBLICZA SIĘ NA PODSTAWIE WZORU $C = [(B1 - B2) / B1] \times 100\%$, GDZIE:

B1 – TO WSPÓŁCZYNNIK ODBICIA ŚWIATŁA JAŚNIEJSZEJ POWIERZCHNI,

B2 – TO WSPÓŁCZYNNIK ODBICIA ŚWIATŁA CIEMNIEJSZEJ POWIERZCHNI.

Oświetlenie

Oświetlenie przestrzeni, w której przebywają i poruszają się mieszkańcy musi być zgodne z obowiązującymi przepisami i normami. Szczególną uwagę należy zwrócić na źródła światła umieszczone poniżej linii wzroku pieszych (wysokość 0 – 1,2 m). Elementy oświetlenia umieszczane poniżej linii wzroku muszą być montowane tak, by nie powodowały oślepiania pieszych i rowerzystów.

Rodzaj stosowanego oświetlenia musi zapewniać wysoki stopień odwzorowania kolorów i zachowania kontrastów barwnych szczególnie w miejscach stosowania elementów kontrastowych w obrębie ciągów pieszych i na przystankach komunikacji miejskiej (współczynnik Ra na poziomie >80).

Zalecane natężenie oświetlenia na przejściach dla pieszych, przystankach komunikacji miejskiej, na ciągach pieszych o dużym natężeniu ruchu a także na rampach i schodach musi wynosić minimum 30 lx (mierzone na poziomie powierzchni poruszania się pieszych).

Należy unikać skokowego zmieniania natężenia oświetlenia w celu eliminacji ryzyka olśnienia.

TGSI - oznaczenia fakturowe

TGSI - oznaczenia wskaźnikowe, płytki Braille'a, elementy dotykowe, systemy fakturowe, ścieżki dotykowe - wszystkie te określenia odnoszą się do elementów umieszczanych w ciągach pieszych ułatwiających poruszanie się osobom słabowidzącym i niewidomym.

Stosowanie TGSI jest obowiązkowe na

- wyznaczonych przejściach dla pieszych,
- przystankach komunikacji miejskiej,
- na początku i na końcu biegu schodów,
- w miejscach pozbawionych naturalnych elementów nawigacyjnych (np. duże place, duże skrzyżowania, nietypowe przejścia dla pieszych),
- w innych miejscach wymagających od pieszych podwyższonej uwagi.

Stosowanie TGSI jest zalecane wszędzie tam, gdzie ich użycie zwiększy bezpieczeństwo pieszych - np. na chodnikach wzdłuż pierzei o nieregularnej linii, na chodnikach o szerokości powyżej 3 metrów nieposiadających wyraźnego ciągłego obrzeża

Pochylnie i rampy

Wszelkie różnice poziomów w przestrzeni miejskiej i w budynkach stanowią potencjalne utrudnienia dla osób o ograniczonej sprawności ruchowej. Dlatego w miarę możliwości należy tak projektować przestrzeń by minimalizować miejsca, w których konieczne będzie zbudowanie pochylni dla osób poruszających się na wózkach. Nie zaleca się stosowania ramp i pochylni wewnątrz budynków.

Dostępna pochylnia musi spełniać następujące wymagania minimalne:

- nachylenie biegów pochylni nie może być większe niż 6%
- nachylenie 8% jest dopuszczalne wyłącznie dla pochylni jednobiegowych o długości biegu do 200 cm;
- spoczniki pochylni muszą umożliwiać bezpieczne i wygodne manewrowanie osobom poruszającym się na wózkach w tym na wózkach i skuterach elektrycznych;
- minimalna szerokość światła biegu rampy to 100 cm;
- minimalna długość spocznika rampy prostej to 180 cm;
- minimalne wymiary spocznika rampy o łamanych biegach to 200 x 200 cm;
- maksymalna długość pojedynczego biegu rampy to 9 metrów;
- przed i za rampą musi być zapewniona wystarczająca pozioma przestrzeń manewrowa umożliwiająca swobodne i bezpieczne najechanie i zjechanie z rampy (zalecana długość przestrzeni manewrowej 150 cm, szerokość zależna od szerokości ciągu pieszego);
- nawierzchnia pochylni musi zapewniać bezpieczeństwo niezależnie od warunków atmosferycznych (można instalować systemy antyoblodzeniowe);
- pochylnia musi być wyposażona w poręczę (dla pochylni o szerokości większej niż 220 cm można zaplanować montaż dodatkowej, środkowej poręczy);
- pochylnia musi zapewniać zabezpieczenie przed przypadkowym wypadnięciem/zjechaniem z rampy;
- początek i koniec pochylni musi być oznaczony kontrastowym (żółtym) elementem sygnalizacyjnym TGSI na całej

szerokości;

- rampa nie może mieć nachylenia poprzecznego.

schody

Schody muszą być projektowane zgodnie z obowiązującymi w Polsce przepisami.

Dostępne schody muszą dodatkowo spełniać następujące wymagania minimum:

- maksymalna wysokość stopnia 15 cm, zalecana 12 cm;
- początek i koniec schodów musi być oznaczony kontrastem barwnym i fakturowym (element sygnalizacyjny TGSi szerokości 60 - 90 cm w kolorze żółtym na całej szerokości schodów) odsuniętym od krawędzi schodów o 50 cm dotyczy to również schodów ruchomych);
- krawędzie stopni należy oznaczyć kolorem kontrastowym (optymalnie kolorem żółtym);
- schody zabiegowe i wachlarzowe są niezalecane ponieważ utrudniają poruszanie się osobom o ograniczonej sprawności, osobom niewidomym i słabowidzącym;
- zalecana minimalna głębokość spocznika to 120 cm;
- stopnie muszą być pozbawione podcięć i nosków;
- schody muszą być wyposażone w poręcze.

Poręcze i balustrady

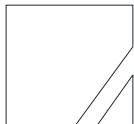
Poręcze muszą zapewniać pewny chwyt wszystkim ich użytkownikom:

- poręcz powinna być dwururowa o wysokości rur ok. 75 cm i 90 cm;
- zalecana średnica poręczy to 40-50 mm;
- zalecany przekrój poręczy to koło lub elipsa;
- poręcze instalowane blisko ścian muszą być od nich odsunięte na minimum 50 mm;
- zaleca się by elementy montażowe umieszczane były pod poręczami w celu zapewnienia wygodnego chwytu na całej długości;
- poręcze muszą być pozbawione ostrych zakończeń;
- dobrą praktyką jest umieszczanie na poręczach informacji wykonanych alfabetem Braille'a wskazujących dokąd prowadzą schody. Jest to rozwiązanie szczególnie zalecane w budynkach użyteczności publicznej.
- poręcze powinny być wysunięte na odległość minimum 30 cm przed pierwszym i ostatnim stopniem oraz przed początkiem i za końcem pochylni. Jeżeli wysunięcie wychodzi na ciąg pieszy poręcz należy oznaczyć kolorem żółtym i zainstalować zgodnie z rysunkiem 8.4;
- ogrodzenia dla pieszych można stosować jako dodatkowe elementy zabezpieczające np. na skrzyżowaniach. Ogródzenia powinny być wyposażone w dolną poprzeczkę umieszczoną na wysokości 15 – 30 cm od powierzchni podłoża.

Windy

- szerokość wejścia do windy(światło otworu) minimum 90 cm;
- minimalna przestrzeń manewrowa wewnątrz windy (pomiędzy poręczami) 100 cm x 120 cm (zalecana 150 cm x 150 cm);
- na wszystkich ścianach windy należy montować poręcze na wysokości 90 cm;
- winda musi być wyposażona w komunikat głosowy i wizualny potwierdzający dojechanie na określone piętro;
- winda musi być wyposażona w czujniki ruchu zabezpieczające przed uderzeniem drzwiami osób wchodzących i wychodzących.
- maksymalna tolerancja dla precyzji zatrzymania windy wynosi 10 mm.

PANEL STEROWANIA W KABINIE

Panel musi być zaprojektowany w sposób przewidywalny i konsekwentny (jeśli w budynku jest kilka dźwigów, to we wszystkich należy instalować panele sterowania jednakowe pod względem układu przycisków):

- najniżej umieszczony przycisk na panelu nie może być na wysokości mniejszej niż 80 cm zaś najwyżej umieszczony przycisk nie może być wyżej niż 120 cm od poziomu podłogi kabiny;
- panel sterowania powinien być umieszczony na jednej ze ścian bocznych windy (względem wejścia) w odległości nie mniejszej niż 50 cm od krawędzi ściany (narożników windy);
- przyciski powinny mieć kolorystykę odróżniającą się wyraźnie od panelu sterowania/ścian kabiny (zapewnienie odpowiedniego poziomu kontrastu);
- przyciski muszą być oznaczone alfabetem Braille'a i mieć wypukłe numery pięter*;
- przycisk parteru/kondygnacji zerowej musi być dodatkowo wyróżniony spośród pozostałych przycisków;
- przycisk wybrany musi być podświetlony;
- wybór piętra musi być dodatkowo potwierdzony na wyświetlaczu umieszczonym bezpośrednio przy panelu sterowania;
- średnica/szerokość przycisków nie powinna być mniejsza niż 20 mm;
- panel sterowania musi być wyposażony w przycisk alarmowy ze świetlnym potwierdzeniem naciśnięcia. System alarmowy windy powinien umożliwiać bezpośrednie połączenie z obsługą techniczną dźwigu. Z uwagi na osoby głuche (niekomunikujące się mową) winda powinna być wyposażona w kamerę umożliwiającą pracownikom obsługi technicznej podgląd wnętrza kabiny (w celu wykluczenia nieuzasadnionego korzystania z systemu alarmowego). Najlepszymi i najbardziej uniwersalnym rozwiązaniem dla systemu alarmowego jest komunikacja wideogłosowa;
- niedozwolone jest instalowanie w kabinach wind dotykowych paneli sterowania – poprzez dotykowe panele sterowania należy rozumieć wszelkie urządzenia, w których wybór dokonywany jest przez dotknięcie palcem (ekrany, wyświetlacze, szklane płytki itp.).
- OZNACZENIA BRAILLE'A, A TAKŻE CYFRY WYPUKŁE NALEŻY UMIESZCZAĆ OBOK PRZYCISKU, A NIE NA NIM SAMYM. DZIĘKI TEMU MOŻNA UNIKAĆ PRZYPADKOWYCH NACIŚNIĘĆ.

STREFA OCZEKIWANIA NA WINDE

- należy zapewnić wystarczającą przestrzeń manewrową przed drzwiami windy (zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie odległość pomiędzy zamkniętymi drzwiami przystankowymi windy a przeciwległą ścianą lub inną przegrodą powinna wynosić co najmniej 1,6 m);
- przed drzwiami windy należy umieścić urządzenia informujące wizualnie i głosowo o przyjeździe i kierunku jazdy windy;
- przed drzwiami windy (powyżej przycisków przywoływania) należy umieścić oznaczenie piętra w postaci cyfry wysokości minimum 5 cm kontrastującej z kolorem ściany oraz oznaczenie w alfabecie Braille'a;
- obrys drzwi windy zaleca się oznaczyć kolorem kontrastowym względem koloru ściany/drzwi windy (optymalnie kolorem żółtym);
- przyciski wzywające windę należy umieścić na wysokości pomiędzy 80 cm a 120 cm, konsekwentnie z tej samej strony wejścia do windy (zalecana jest strona prawa);
- panel sterowania powinien odróżniać się kolorystycznie od ściany (można stosować np. żółte obramowanie panelu);
- przyciski panelu należy oznaczyć pismem Braille'a i oznaczeniami wypukłymi (niedozwolone jest stosowanie dotykowych paneli przywoływania windy);
- w przypadku włączania windy w system kierowania ruchem TGSi należy doprowadzić pas płytek kierunkowych do panelu przywoływania windy.

DRZWI WEJŚCIOWE I WEWNĘTRZNE

w wejściach do budynków użyteczności publicznej optymalnym rozwiązaniem są drzwi rozsuwane lub rozwierane otwierane automatycznie;

- nie zaleca się stosowania drzwi obrotowych (zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie obok drzwi obrotowych należy zapewnić wejście do budynku poprzez drzwi rozsuwane bądź rozwierane);
- duże i ciężkie drzwi skrzydłowe, których otwarcie wymaga dużego wysiłku fizycznego należy wyposażać w siłowniki wspomagające otwieranie;
- szerokość światła drzwi nie może być mniejsza niż 90 cm;
- drzwi szklane muszą być oznaczone kontrastowym pasem (optymalnie żółtym) o szerokości minimum 15 cm na wysokości około 160 cm;
- wszystkie drzwi należy wyposażać w klamki/uchwyty niewymagające ściskania bądź przekręcania i umożliwiające obsługę jedną ręką. Niedozwolone jest stosowanie gałek, klamkokul itp. rozwiązań.
- klamkę/uchwyt należy umieścić na wysokości 80-120 cm;
- dolną część drzwi należy zabezpieczyć materiałem odpornym na uszkodzenia mechaniczne (np. blachą);
- w budynkach użyteczności publicznej należy czytelnie oznakować wszystkie pomieszczenia – oznaczenia należy umieszczać konsekwentnie w tym samym miejscu w obrębie całego budynku. Oznaczenia powinny być wypukłe. Dodatkowo na wysokości klamki z prawej strony drzwi należy umieścić oznaczenia w alfabecie Braille'a.

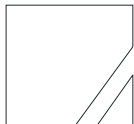
KOMUNIKACJA PIONOWA W BUDYNKU**Platformy pionowe i schodowe**

Zaleca się stosowanie platform w miejscach, w których zastosowanie windy jest niemożliwe lub nie spełnia warunków racjonalnego usprawnienia. Platformy jako urządzenia dedykowane osobom z niepełnosprawnościami odpowiadają standardom dostępności. Należy zapewnić wystarczającą przestrzeń manewrową w miejscach, gdzie platforma rozpoczyna i kończy bieg (150 cm x 150 cm). Nie zaleca się stosowania tzw. krzesełek schodowych i schodołazów jako urządzeń zwiększających dostępność architektoniczną budynków. Urządzenia te nie pozwalają na samodzielne korzystanie osobie poruszającej się na wózku.

KOMUNIKACJA POZIOMA WEWNĄTRZ BUDYNKU

Należy zapewnić pozbawione przeszkód poziomych i pionowych ciągi komunikacyjne w budynkach.

- zalecana szerokość ciągów komunikacyjnych to minimum 150 cm;
- dopuszczalne są miejscowe zwężenia szerokości ciągów komunikacyjnych do 90 cm, przy czym należy zapewnić miejsca umożliwiające swobodne manewrowanie/wymijanie co nie więcej niż 10 metrów;
- należy zapewnić wystarczającą przestrzeń manewrową przed drzwiami do pomieszczeń w budynku;
- powierzchnia podłóg powinna być równa, antypoślizgowa, niepowodująca odbicia światła i jednolita kolorystycznie; nie dotyczy to elementów TGSIA;
- dywany i wykładziny dywanowe muszą być trwale przymocowane do podłoża;
- należy zapewnić odpowiednią różnicę koloru (kontrast) pomiędzy podłogami i ścianami, ścianami i drzwiami, ścianami i poręczami oraz ścianami i elementami informacyjnymi. Dobrą praktyką jest również zachowanie odpowiedniego kontrastu pomiędzy podłogą, ścianami i wyposażeniem. Według standardu brytyjskiego poziom kontrastu (różnica wartości LRV) powinien wynosić minimum 30 punktów pomiędzy powierzchniami. Wartość LRV jest podawana na próbnikach kolorów niektórych producentów farb. W Internecie dostępnych jest wiele narzędzi wspomagających projektantów przy określaniu stopnia odbicia światła kolorów;
- dobrą praktyką jest takie projektowanie ciągów komunikacyjnych,
- by przecinały się one pod kątem prostym.

POMIESZCZENIA I POKOJE - WYMAGANIA OGÓLNOPRZESTRZENNE I ELEMENTY WYPOSAŻENIA PRZESTRZENI

Pomieszczenia w budynkach użyteczności publicznej należy projektować tak by były dostępne dla osób poruszających się na wózkach. W pomieszczeniach należy zapewnić wystarczającą przestrzeń manewrową. Podłogi w pomieszczeniach muszą być równe, twarde i pozbawione progów. Ponadto należy mieć na uwadze następujące wymagania:

- w pokojach, w których znajduje się łóżko, należy przewidzieć wystarczającą przestrzeń do przesiadania się z wózka – minimum 140 cm x 140 cm z lewej lub prawej strony łóżka;
- recepcje, kontuary, okienka obsługi klienta muszą umożliwiać obsługę osób poruszających się na wózkach (wysokość blatu 70 – 80 cm, miejsce na podjechanie wózkiem minimum 75 cm szerokości i 30 cm głębokości);

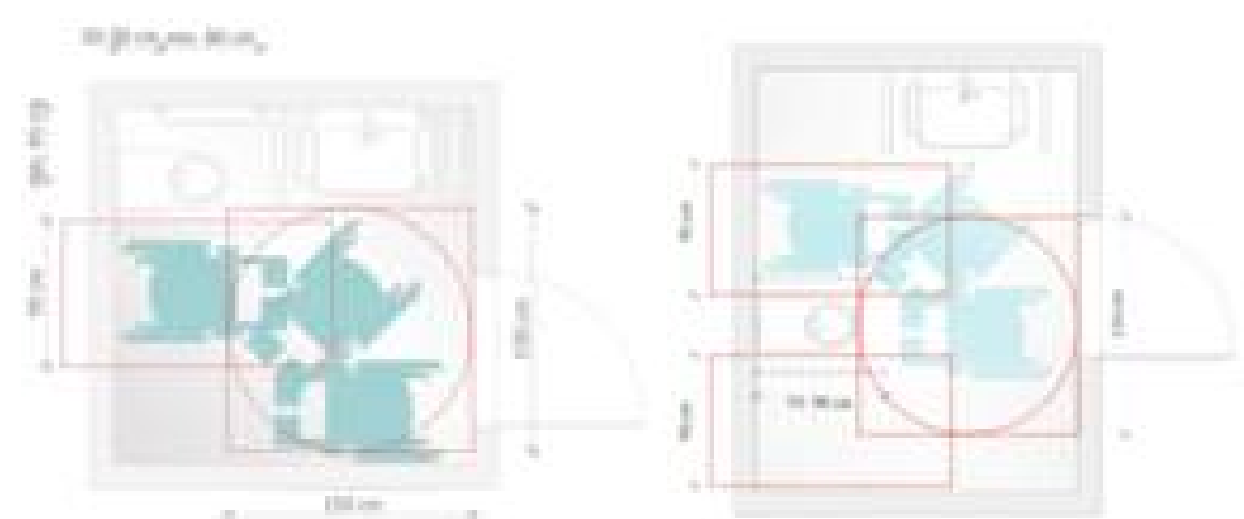
WYMAGANIA DLA POMIESZCZEŃ SANITARNYCH

STANDARD ŁAZIENEK DLA OSÓB Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIAMI - DOSTĘPNOŚĆ PLUS

1. WYMAGANIA/ ZALECENIA OGÓLNE

1.1 PRZESTRZEŃ MANEROWA

- obszar manewrowy o minimalnych wymiarach 150x150 cm,
- wszystkie odpływy wody z poziomu posadzki oraz kratki podłogowe powinny znajdować się poza przestrzenią manewrową wózka,

PRZYKŁADOWY SCHEMAT TOALETY DLA NIEPEŁNOSPRAWNYCH

1.2 URZĄDZENIA ALARMOWE

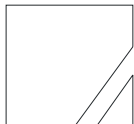
- toalety powinny być wyposażone w przycisk lub linkę wzywania pomocy, znajdującą się na maksymalnej wysokości 40 cm od poziomu posadzki - linka/przycisk powinny aktywować alarm w pomieszczeniu obsługi,
- uruchamianie urządzeń alarmowych w toalecie nie powinno wymagać siły przekraczającej 30 N,

1.3 POWIERZCHNIE ŚCIAN I PODŁÓG

- zabrania się stosowania powierzchni połyskliwych, powodujących zjawisko olśnienia,
- ściany i podłogi powinny być ze sobą skonstrastowane; w przypadku braku takiej możliwości, wymagane jest stosowanie listew przypodłogowych lub cokołów w kontrastowym kolorze,
- wszystkie powierzchnie ścian oraz wszystkie powierzchnie podłóg powinny mieć jednolitą barwę, bez wzorów lub o wzorach o kontraście kolorystycznym mniejszym od LRV=20,
- podłogi i posadzki w toaletach powinny być wykonywane z materiałów antypoślizgowych, które, nawet zamoczone, nie spowodują niebezpieczeństwa dla użytkowników - w badaniu wg PN-EN 13036-4 lub PN-EN 14231 wartość poślizgu (PTV lub SRV) nawierzchni mokrej nie może być niższa niż 36 jednostek,

1.4 DRZWI

- wejście do toalety powinno być oznaczone za pomocą piktogramów na ścianach oraz informacją w alfabecie Braille'a,
- w ustępach ogólnodostępnych, do kabin przystosowanych dla potrzeb osób z niepełnosprawnościami należy stosować drzwi otwierane na zewnątrz, o szerokości co najmniej 90 cm,
- wszystkie drzwi prowadzące do toalet powinny być kontrastowo oznaczone poprzez wykonanie całej powierzchni w kolorze kontrastującym z kolorem ściany (LRV > 30), lub oznaczenie ościeżnic w kolorze skonstrastowanym z kolorem ściany (LRV > 30),
- zaleca się montowanie drzwi bez siłowników. Ciężkie drzwi uniemożliwiają samodzielne otwarcie ich przez osobę poruszającą się na wózku inwalidzkim,

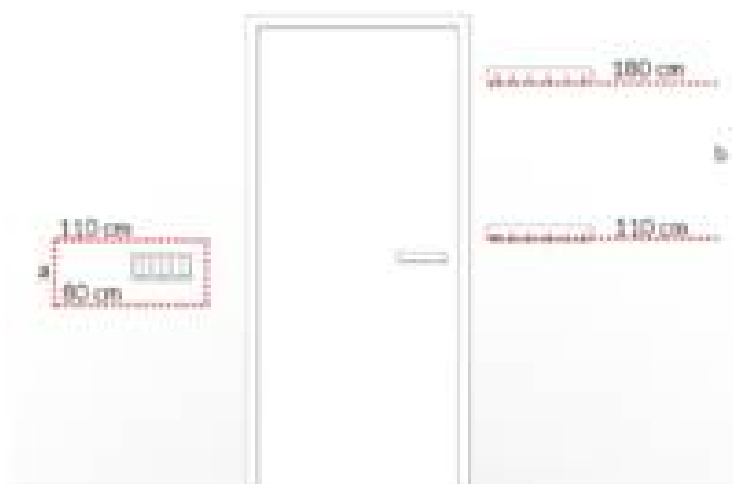
- ręczne otwieranie i zamykanie drzwi toalety nie powinno wymagać siły przekraczającej 60 N,
- zaleca się, aby drzwi toalety umożliwiały ich awaryjne otwarcie kluczem przez obsługę,

1.5 WŁĄCZNIKI ŚCIATŁA

- włączniki światła powinny się znajdować na wysokości 80 - 110 cm od poziomu posadzki,

1.6 WIESZAKI

- zaleca się wyposażenie toalety w wieszaki na ubrania/bagaż - przynajmniej jeden na wysokości ok. 180 cm i przynajmniej jeden na wysokości ok. 110 cm.

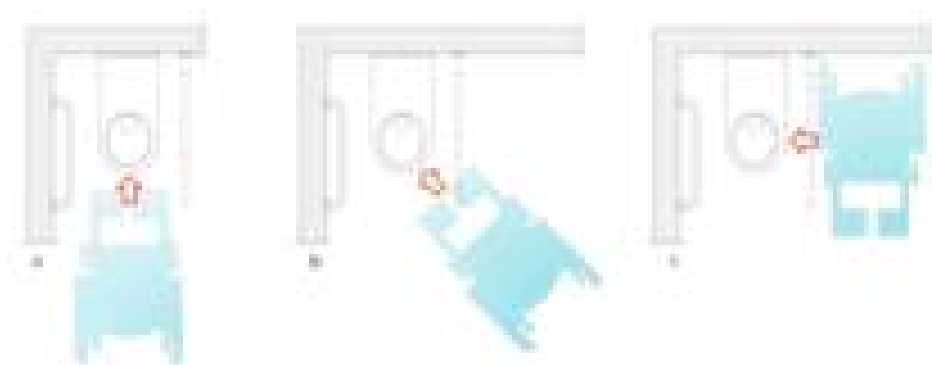

WYSOKOŚCI UMIEJSCOWIENIA WŁĄCZNIKÓW I WIESZAKÓW

2. WYMAGANIA DLA URZĄDZEŃ HIGIENICZNO-SANITARNYCH

2.1 MISKA USTĘPOWA

- górna krawędź deski na wys. 42-48cm;
- oś muszli nie bliżej niż 45cm od ściany;
- deska klozetowa jednolita, bez wycięć, stabilna;
- przestrzeń wokół miski powinna uwzględniać różny sposób przesiadania się z wózka na miskę ustępową (transfer przedni lub przedni z obrotem, diagonalny lub boczny);
- przestrzeń wolna od przeszkód obok miski o szer. min. 90cm;

SCHEMAT RODZAJU TRANSFERU Z WÓZKA INWALIDZKIEGO NA MISKĘ USTĘPOWĄ

2.2 UMYWALKA

- górna krawędź na wys. 75-85cm od posadzki;
- dolna krawędź nie niżej niż 60-70cm od posadzki;
- przestrzeń manewrowa przed umywalką o 90x150cm, z czego nie więcej niż 40cm tej przestrzeni może znajdować się pod umywalką;

2.3 BATERIA UMYWALKOWA

- uruchamiana dźwignią(najlepiej z przedłużonym uchwytem), przyciskiem lub dźwignią;

2.4 LUSTRO

- dolna krawędź nie wyżej niż 80cm od poziomu posadzki lub bezpośrednio nad umywalką;

2.5 DOZOWNIK MYDŁA

- jak najbliżej umywalki na wys. 80-110cm od poziomu posadzki;

2.6 SUSZARKA/ RĘCZNIKI

- jak najbliżej umywalki na wys. 80-110cm od poziomu posadzki;

2.7 PODAJNIK PAPIERU TOALETOWEGO

- mocowany na wysokości 60-70cm od posadzki, w okolicy przedniej krawędzi miski ustępowej;

2.8 PRZYCISK SPŁUCZKI

- uruchamianie automatyczne lub ręczne;
- mocowany z boku miski ustępowej na wys. 80-110cm (górna krawędź przycisku);

2.9 PORĘCZE PRZY UMYWALCE

- montowane po obu stronach umywalki na wys. 90-100cm;
- odległość nie mniejsza niż 5cm pomiędzy krawędzią poręczy a umywalką;

2.10 PORĘCZE PRZY MISCE USTĘPOWEJ

- montowane w odległości 30-40cm od osi muszli oraz na wysokości 70-85cm (górna krawędź), wystające 10-15cm przed muszlę;
- długość 75-90cm podnoszona;
- w przypadku możliwości tylko jednostronnego przesiadania się możliwość mocowania pochwyty na stałe po przeciwnej stronie względem miejsca odstawczego na wys. 70-85cm od posadzki, dł. min. 80cm, mocowane 20-30cm od ściany za miską ustępową;

PARAMETRY DOTYCZĄCE USYTUOWANIA MISKI USTĘPOWEJ, UMYWALKI I ELEMENTÓW IM TOWARZYSZĄCYCH

